

Ráktérítő

Fekete könnyeket sír a szomorúság.
Befed mindent. Aztán új folyammedret váj.
A Tisza kínjában megfordul, a Duna
hatalmas paripa, visszahőköl. Irányt váltanak
Európa folyói, rohannak fejvesztve az óceán felé.

Szaladjatok, folyók! Fussatok, szelek!
Beteg vagyok, ne érjetek hozzám, gyerekek!
Meneküljetek!

Mindennap fekete könnyeket sírok,
mert könnyen tehetem. Keveset iszom,
keveset eszem. Alvilági folyók táplálnak engem.
Ti nem látjátok, de én érzem: nedves a talpam,
mintha mocsárban cuppognék minden éjszaka.
De fénymorzsákkal, fénykörttyokkal
gyógyítom magam. Hogy meg ne szokjam
a sötétséget. Már most.

Bánki Éva 1966-ban született Nagykanizsán. Író, irodalomtörténész, egyetemi tanár. Legutóbbi kötete a *Telihold Velencében* (2020) című útiesszé.